
Vorbereiding op het lijden

De beste tijd om je voor te bereiden op lijden en beproevingen is niet als je er middenin zit, maar voordat het lijden en de beproevingen komen. Spurgeon zou in zijn volwassen jaren veel leed te verduren krijgen – jicht, depressie, nierziekte, tegenstand, en nog veel meer. Maar we weten dat hij zijn kennis over de beproeving al lang voor die tijd had ontwikkeld. Als jonge predikant in Waterbeach was Spurgeon nog gezond en zijn bediening bloeide. Maar hij leidde een gemeente die te maken had met de beproevingen en ontberingen van het dagelijks leven. En dus moest hij hen uitrusten met theologische waarheden om hen te sterken voor het lijden dat hen te wachten stond. In preek nr. 290, die we vinden in “The Lost Sermons”, preekte Spurgeon over Psalm 11:5, “*De Heere beproeft de rechtvaardige*”. Hier zien we hoe Spurgeon zijn gemeente, en zichzelf, voorbereidde om verdraagzaam te zijn in beproevingen. Hij deed dat door hen drie belangrijke theologische waarheden mee te geven:

1. Lijden is een deel van het christelijk leven

Spurgeon begreep dat er allerlei verkeerde leringen over lijden bestaan. Sommige christenen geloven dat “gelovige nooit verontrust mogen zijn, nooit mogen wankelen maar altijd op de berg van sterk vertrouwen moeten staan.” Anderen leren dat gelovige “in moeilijkheden aan een bepaalde norm moeten voldoen of anders geen christen zijn.” Maar beide ideeën gaan voorbij aan de waarheid. In plaats daarvan leerde Spurgeon zijn gemeente dat lijden deel uitmaakt van het christelijk leven. “De bedoeling van godsdienst is om ons gelukkig te maken, maar omdat wij in een gebroken wereld leven, kunnen wij niet anders dan zowel smart als vreugde hebben. Als mensen delen wij in alle bijkomende kwalen van het leven, maar als gelovigen overwinnen wij ze en vinden er voordeel in.”

Met andere woorden, gelovigen ontsnappen niet aan het lijden in dit leven. Net als de rest van de mensheid zijn wij onderworpen aan de vloek van deze gevallen wereld en dat betekent dat wij alle ontberingen en beproevingen zullen meemaken die alle anderen meemaken. Maar vanwege hun hoop op God zullen gelovigen “daarin winst vinden” en zich te midden van hun beproevingen verheugen. Dit was de boodschap van Psalm 11:5. Het is de HEERE die de rechtvaardigen beproeft. Lijden komt uiteindelijk niet van de hand van satan, maar van Gods wijs en soevereine besluit. Spurgeon schrijft: “God, onze liefhebbende Vader, die aan het roer van het heelal staat, zou ongetwijfeld alle dingen zo hebben kunnen besturen dat ware gelovige geen verdrukking zouden

kennen, zelfs niet de smart van de dood. Maar zo is het niet.” Met andere woorden, God heeft er niet voor gekozen een wereld te scheppen waarin de rechtvaardigen een leven leiden zonder pijn en verdriet. Daarom kunnen wij, in ons lijden, ons hoopvol onderwerpen aan een God die aan het werk is voor het welzijn van Zijn volk. Maar waarom wordt Gods volk beproefd? Spurgeon geeft twee antwoorden:

2. “God verheerlijkt zichzelf door middel van deze moeilijkheden”

Door onze beproevingen toont God Zijn macht en genade. En Hij doet dat in het bijzonder op drie manieren. Ten eerste, Hij verijdt “de plannen van onze vijanden.” De Bijbel staat vol met voorbeelden van hoe God dit heeft gedaan. Van Faraó tot Haman, tot Caesar, steeds weer toont God Zijn macht door de plannen van de boze te gebruiken om Zijn doelen te bereiken. Ten tweede, God verheerlijkt Zichzelf als Hij de beproefde gelovige helpt en ondersteunt. “Misschien wordt God wel het meest verheerlijkt in die kalme vrede... die de heiligen genieten tijdens moeilijkheden.” Hier vertelt Spurgeon het verhaal van Mary Wilson, die weigerde haar geloof te herroepen en de Psalmen zong en Romeinen 8 citeerde terwijl haar gijzelnemers haar martelden en verdronken. Deze gevallen van “geduld onder ziekten, verliezen, enz.” verheerlijken God meer dan de dankbaarheid die gelovigen hebben voor zegeningen. Tenslotte verheerlijkt God Zichzelf door “een wonderlijke uitredding” van de gelovige die beproefd wordt. Dit wil niet zeggen dat gelovigen altijd uit hun beproevingen zullen worden bevrijd. Maar wanneer het gebeurt, “zal men zeer dankbaar zijn, zodat God op het hoogst verheerlijkt wordt.” Nogmaals, de Bijbel en de kerkgeschiedenis zijn gevuld met prachtige verhalen over Gods macht die getoond wordt bij de bevrijding van Zijn volk, alles tot Zijn eer.

3. “Hij schenkt Zijn volk volharding”

Maar Gods eer is niet het enige doel van de beproevingen in ons leven. Er zijn tijden dat we kunnen zien dat Gods doelen gericht zijn op “de volharding van de beproefde.” Dit is wat Jakobus de christenen herinnert in Jakobus 1:2-4. Spurgeon geeft vijf voorbeelden hoe God de gelovige voordeel brengt door beproeving. Ten eerste, “het brengt ons ertoe om onze eerste werken te doen.” In het christelijk leven kunnen wij gemakkelijk verflauwen. Maar door het lijden “beginnen wij opnieuw te geloven, opnieuw te bidden, elke valse grond van troost weg te werpen en onze roeping en verkiezing vast te maken.” Ten tweede, “het maakt ons dankbaarder voor de verkregen barmhartigheden.” Het is zo gemakkelijk om alledaagse barmhartigheden voor lief te nemen. Maar “niemand waardeert ze meer als hen die ze verloren zijn. De zieke houdt van de frisse lucht, de hongerige doet zich zelfs tegoed aan bitter voedsel.” Lijden helpt ons dankbaarheid te zijn jegens God voor Zijn overvloedige, onverdiende zegeningen.

Ten derde “maakt het ons nederiger, zachtmoediger en vol medelijden met hen die beproefd worden.” Lijden bereidt ons voor om naast lotgenoten te staan en hun de troost te bieden die wij zelf hebben ontvangen (2 Kor. 1, 3-7). Ten vierde “toont het ons meer de ijdelheid van alle vleselijke dingen, doet het ons verlangen onze tijd te besteden aan het bevorderen van de zaak van God, en doet het ons de aardse dingen als kleinigheden beschouwen”. Voor veel mensen is lijden een waarschuwing om ons leven niet te verspillen en ons eraan te herinneren dat het leven kort is. Tenslotte “doet het ons verlangen naar de hemel, neemt het een deel van de angst voor de dood weg, maakt het de koorden los die ons aan de aarde binden, en geeft het ons vleugels waarmee we

naar boven kunnen zweven.” Lijden herinnert ons eraan dat deze wereld niet ons thuis is en dat er een beter thuis op ons wacht, waar dood en verdriet ons niet meer zullen bereiken.

Conclusie

Ter voorbereiding op het lijden, gaf Spurgeon zijn gemeente deze twee belangrijke hoofdpunten mee: God is soeverein in uw lijden en God heeft een doel met uw lijden. De eerste waarheid is wat de tweede waarheid mogelijk maakt. En als God een doel heeft met uw lijden, dan is uw pijn en verdriet niet zinloos. God is er op uit om Zichzelf door u te verheerlijken en tot u te naderen in uw verdriet. Als 18-jarige kende Spurgeon de waarheid van deze doctrines waarschijnlijk niet zo goed als hij dat in zijn latere jaren zou doen. Toch waren deze waarheden de basis die hem voorbereidde om het lijden dat later in zijn leven zou komen te kunnen dragen.

Bent u bereid om te lijden?

[XFacebookWhatsApp](#)